

GĘGAĆ (7) *vb impf*

gęgać (5), **gągać** (1), gęgać *a.* gągać (1); gęgać *Mącz* (4), *Calep*; gągać *RejZwierc.*

inf gęgać (4). \diamond *praes 1 sg* gęgãm (2); -ãm (1), -(a)m (1). \diamond *3 pl* gągają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. gęgnąć.

O głosie wydawanym przez gęsi; gingrire, glaeitare a. gracitare Mącz, Calep, Cn; rugire BartBydg (7) : Rugire, auarum, gągacz BartBydg 257; Calep 456a.

Fraza: »gąska gąga« (1); Ano młode małłká łyreczki náłtána/ iayká łwieże/ áno kurki gmerzą/ áno gąłki gągáią RejZwierc 109.

Zwrot: »gęgać jako(by) gęś« (3): Gingrio, gingrire, Gęgác yákoby gęś. Mącz 146a, 146a; Calep 456b.

Przen: Mówić bez sensu (1) :

Szereg: »brzedzic albo gęgać« (1): Rudere etiam abusive de leonibus et hominibus dicitur, Ryczeć/ brzedzić álbo gęgác. Mącz 359d.

Formacje współrdzenne: gęgnąć; gęgnąć; zagągać.

Cf GĘGANIE